

можа да кажа, че поголѣмата частъ отъ парижскитѣ занаятчии, послѣ паданието на аристокрацията и послѣ изчезванието на предишната роскошность, останали безъ работа, т. е. безъ кръвь и безъ хлѣбъ. Въ Парижъ извѣднажъ ся показали десетки-хилядни бѣдни, за които въ предишното време никой нѣмалъ понятие, защото преди революцията, тѣ не сж били бѣдни. Тѣ ся хранили отъ грѣховеѣ на старата монархия; когато тѣзи грѣхове изчезнали, тогава за тѣхъ ся прекратили источниците за прехранване, и на революцията, тукъ, като и на всѣкаде, дошло ѣ да се расплаща съ старитѣ играчки, за които, тя, революцията, била съвършено невиновна. Началото на революцията оставила тѣзи челоѡѡци безъ хлѣбъ и сега имъ ся искало, и било имъ необходимо да продължаватъ революцията, щото, тѣй или иначе, да си искаратъ и хлѣбъ, и пари, и властъ, и всѣкакѡи други удоволствия, за които е жѣдна челоѡѡческата натура въобще и на впечатлитѣлния французинъ въ особенности. Да ся откажѣтъ отъ продължаванието на революцията, тѣзи обѣднели паразитѣ не искали, нито пакъ можали подѣ никакѣѡѡ видъ; но понеже всѣко намѣкѡѡвание за продължаванието на революция, за властѡѡущата и богатата буржуазия било лично оскѣрбение и право угрожаѡѡние, то градскитѣ власти и националното събрание изчерпали всичкото си административно и законно искусство, за да направатъ това неприятно продължавание невѣзможно и безполезно.

Въ числото на предохранителнитѣ мѣрки, земени отъ националното събрание и градскитѣ